

пи, червено сукно по маситѣ и столоветѣ, гжститѣ глави на народнитѣ представители и пълнитѣ ложи, задушливиятъ въздухъ — като че виждахъ сѣнкитѣ на многобройнитѣ родолюбци на Балканския полуостровъ, убити отъ собственитѣ си съотечественици. Грековъ искаше доказателства, нека се посочатъ тѣзи противоконституционни дѣла; той каза, че съ такова немотивирано решение се иска да се тури основа на нѣщо друго — на сждъ и осжждане министритѣ. Дѣдо Цеко говори пакъ за своитѣ магарета. Стамболовъ за данъцитѣ, началницитѣ (деспоти като сръбскитѣ капитани), паритѣ (рубли), солта, за повикване на чужденци и то на какви мѣста (не зная дали това не се отнасяше за мене; Стамболовъ веднажъ въ канцеларията на Народното събрание ми разправяше, че Начовичъ билъ гръцки поданикъ!) На края, следъ второ четене, стана античната *itio in partes* [раздѣляне на партии], гласува се и се получи смѣшно разпредѣление на гласоветѣ: за министерството гласуваха 2—3 турци (и нѣмскиятъ турчинъ), Аневъ, Цачевъ, Горбановъ, Кънчевъ, Мелетий, Климентъ и 1 попъ. Даскаловъ и Бошнаковъ останаха съ мнозинството. — Мадамъ Лишинъ бѣше въ дипломатическата лежа; Стоиловъ, Шепелевъ, Агура въ дворцовата; въ чиновнишката бѣше набито. По срѣдата на заседанието имаше почивка около 10 минути. Азъ въ това време приказвахъ въ бюрото съ Андр. Цаневъ и Петковъ (виждалъ съмъ го нѣкогашъ въ Прага като студентъ), говорихъ му собствено за бждещитѣ кланета, казахъ му своето мнение, че България ще остане за всѣкога незначителна държавица като Гърция, та идеята за велика България напълно ще пропадне. Много го заплашихъ сиромаха. Непостоянни хора! Бѣше смутенъ: дано само съ този вотъ министерството бжде изкарано на по-добъръ пжтъ, каквото той (Андр. Цаневъ) изнесълъ противъ министерството било много детинско. Говори за Христо Стояновъ, за бждещето на София. — Бѣше много смѣшна сцената, когато председателятъ Каравеловъ веднажъ отне думата на Атанасовича и просто му извика: „седни веднага“. Балабановъ въ първата си речъ каза, че и разбойникътъ се не осжжда безъ да бжде изслушанъ. Станчевъ искаше да има още по-остро осжждане на министерството, съ по-остри думи. Балабановъ каза, че и въ други страни ставатъ подълги дебати по отговора на тронната речъ, имало отговоръ на мнозинството и отговоръ на малцинството, не спомена обаче где. Стамболовъ се обади, че и въ Австрия е така — постоянни клюки изъ града, че министерството е австро-филско (въ България върлува *eine scheussliche Oesterreicherfurcht* [грозенъ страхъ отъ австрийцитѣ]), Балабановъ отговори, но не каза ясно, че тъй както той съобщи, е било неотдавна въ Италия.

Вечерътъ бѣхъ у Стоилова. Размѣна на мисли за всичко станало. Изцѣло отговорътъ на тронната речъ е по-прили-